

Interpellation

Till ansvarigt regionråd

Angående stödet till anhöriga efter suicid

Regionen har som mål att ha en nollvision mot suicid. Det finns inom regionen vårdprogram som kan användas i mötet med en person som uppvisar suicidtankar. Trots att mycket görs för att förhindra suicid begår 1500 personer i Sverige suicid varje år. Varje självmord är givetvis ett självmord för mycket.

Något som ofta glöms bort i samtalet kring statistiken avseende suicid är alla de anhöriga som tvingas ta farväl alldeles för tidigt till någon de älskar. Det kan handla om barn vars föräldrar begår suicid, eller föräldrar som tvingas begrava sina barn. Vi vet att vem som helst kan drabbas av suicidtankar, och vem som helst kan drabbas som anhörig. Mängden larm om suicidtankar ökar markant varje år, vilket innebär att antalet närstående som på olika sätt involveras också ökar. Vi vet även att personer vars anhöriga begått suicid även själva löper högre risk att få självmordstankar.

I januari i år aktualiserades frågan om att samordna insatser för anhörigstöd då bland annat SVT och Sveriges Radio intervjuade personer som gått igenom en anhörigs suicid, och efteråt kände sig handfallna inför var och hur de kunde få stöd. I samband med detta uttalade ansvarigt regionråd att regionen skulle förstärka arbetet med en samordnad instans för anhörigstöd efter suicid. Återigen har frågan hanterats i media där anhöriga fortfarande upplever att det inte finns tydliga riktlinjer för hur man som anhörig ska få stöd när en närstående begår suicid.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt regionråd:

- Hur har styret arbetat med att stärka anhörigstödet för personer vars anhöriga begått suicid?
- På vilket sätt avser styret arbeta med att implementera en samordnad roll för anhörigstöd vid suicid?

Felicia Granath

Vänsterpartiet Västmanland